

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ความตระหนักในปัญหาการจัดการมูลฝอยกับพฤติกรรมการนำมูลฝอย
แห้งกลับมาใช้ซ้ำของประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง เป็นการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมจำนวน 396 ราย ใช้เป็นตัวแทนของประชาชนทั้งหมดในเขตเทศบาลนคร
ลำปาง ซึ่งผลการวิจัยนำเสนอเรียงตามลำดับ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ความตระหนักในปัญหามูลฝอย
- ส่วนที่ 3 ความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ
- ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ
- ส่วนที่ 5 การพิสูจน์ทดสอบสมมติฐานการวิจัย
- ส่วนที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของประชาชนจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ด้าน อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่พักอาศัย และประเภทของที่พักอาศัย

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (N=396)	ร้อยละ 100
อายุ (ปี)		
ไม่เกิน 25 ปี	60	15.15
26 – 35 ปี	48	12.12
36 – 45 ปี	125	31.57
46 – 55 ปี	97	24.49
56 ปีขึ้นไป	66	16.67
ระดับการศึกษา		
ไม่เกินประถมศึกษา	120	30.30
มัธยมศึกษา	130	32.83
ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา	52	13.13
ปริญญาตรี	84	21.21
สูงกว่าปริญญาตรี	10	2.53
รายได้ต่อเดือน		
ไม่เกิน 5,000 บาท	231	58.33
5,001 – 10,000 บาท	75	18.94
10,001 – 15,000 บาท	45	11.36
15,001 – 20,000 บาท	17	4.30
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	28	7.07

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (N=396)	ร้อยละ 100
แหล่งที่พักอาศัย		
ย่านพาณิชย์	34	8.59
ย่านพักอาศัย	322	81.31
ย่านอุตสาหกรรม	20	5.05
อื่นๆ	20	5.05
ประเภทที่พักอาศัย		
บ้านเดี่ยว	322	81.31
ทาวเฮาส์	28	7.07
ห้องเช่า	32	8.08
อื่นๆ	14	3.54

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 396 ราย ส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 36 – 45 ปี มีมากที่สุด (ร้อยละ 31.57) รองลงมาอายุระหว่าง 46 – 55 ปี (ร้อยละ 24.49) จบการศึกษามัธยมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 32.83) รองลงมาระดับการศึกษาไม่เกิน ประถมศึกษา (ร้อยละ 30.30) ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท (ร้อยละ 58.33) รองลงมาได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท (ร้อยละ 18.94) ในส่วนของแหล่งที่พักอาศัย พบว่า ย่านพักอาศัยมีมากที่สุด (ร้อยละ 81.31) รองลงมาย่านพาณิชย์ (ร้อยละ 8.59) และประเภทที่ พักอาศัยเป็นบ้านเดี่ยวมีมากที่สุด (ร้อยละ 81.31) รองลงมาเป็นห้องเช่า (ร้อยละ 8.08)

ส่วนที่ 2 ความตระหนักในปัญหามูลฝอย

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตระหนักในปัญหามูลฝอยของประชาชน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มูลฝอยมาจากชุมชนมักนำมาใช้ประโยชน์ไม่ได้	3.09	1.14	ปานกลาง
2. ปัญหามูลฝอยส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและจิต	4.28	0.74	มาก
3. การสัมผัสกับมูลฝอยทำให้เกิดการเจ็บป่วย	2.30	1.01	น้อย
4. กฎหมายเกี่ยวกับมูลฝอยมีบทลงโทษเบาเกินไปส่งผลให้ประชาชนไม่สนใจการลดปริมาณมูลฝอย	4.01	0.92	มาก
5. การใช้กล่องโฟมง่ายสะดวกต่อการใส่อาหาร	3.12	1.28	ปานกลาง
6. สาเหตุของปัญหามูลฝอยมาจากนิสัยส่วนบุคคล	4.29	0.82	มาก
7. ปัญหามูลฝอยเกิดจากการจัดการมูลฝอยไม่ดีพอ	4.15	0.87	มาก
8. ปัญหาปริมาณมูลฝอยเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายควรร่วมมือกันแก้ไขปัญหาโดยเร็ว	4.61	0.65	มาก
9. ปัญหามูลฝอยส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	4.54	0.69	มาก
10. มูลฝอยมาจากครัวเรือนมักนำมาใช้ประโยชน์ไม่ได้	3.09	1.09	ปานกลาง
11. มูลฝอยเป็นของไร้ค่าไม่จำเป็นต้องนำกลับมาใช้ซ้ำ	3.48	1.12	ปานกลาง
12. ควรมีกฎหมายสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอย	4.28	0.75	มาก
13. ความรุนแรงของปัญหามูลฝอยอาจทำให้ประชาชนเสียชีวิตได้	3.64	0.90	ปานกลาง
14. มูลฝอยมาจากยานพาหนะมักนำมาใช้ประโยชน์ไม่ได้	3.14	0.94	ปานกลาง
15. มูลฝอยมาจากอุตสาหกรรมมักนำมาใช้ประโยชน์ไม่ได้	3.02	0.99	ปานกลาง
รวม	3.67	0.90	สูง

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตระหนักในปัญหามูลฝอยในระดับสูง โดยมีระดับค่าเฉลี่ยที่ 3.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.90 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตระหนักว่าปัญหาปริมาณมูลฝอยเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายควรร่วมมือกันแก้ไขปัญหาโดยเร็วมากที่สุด

มีค่าเฉลี่ยที่ 4.61 รองลงมา มีความตระหนักว่าปัญหามูลฝอยส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยที่ 4.54 และกลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักว่าสาเหตุของปัญหามูลฝอยมาจากนิสัยส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยที่ 4.29 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำของประชาชน

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มูลฝอยเป็นสิ่งสกปรกและมีเชื้อโรคไม่ควรนำกลับมาใช้ประโยชน์	2.71	1.19	ปานกลาง
2. ของใช้ที่ได้จากการนำกลับมาซ้ำไม่มีประสิทธิภาพเท่ากับการซื้อของใหม่มาใช้	2.98	1.08	ปานกลาง
3. เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ชำรุดไม่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์อื่นได้อีก	3.36	1.01	ปานกลาง
4. การนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำช่วยรักษาทรัพยากรธรรมชาติ	3.88	0.96	มาก
5. มูลฝอยภายในครัวเรือนสามารถนำมาประยุกต์เป็นของใช้ซ้ำได้	3.71	0.93	มาก
6. การนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม	3.97	0.85	มาก
7. การนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก	3.28	0.89	ปานกลาง
8. การนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำเป็นการสร้างรายได้	3.86	0.86	มาก
9. ของใช้ที่หมดสภาพการใช้งานไม่มีประโยชน์ต้องกำจัดเท่านั้น	2.95	1.19	ปานกลาง
10. มูลฝอยต้องกำจัดโดยวิธีการเผาเท่านั้น	3.40	1.16	ปานกลาง
11. การนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำเป็นการลดค่าใช้จ่ายได้จริง	3.59	0.95	ปานกลาง
12. การนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำช่วยลดปริมาณมูลฝอย	3.91	0.91	ปานกลาง
13. การใช้ของใช้ที่ทำจากมูลฝอยเป็นการลดฐานะของตนเอง	3.60	1.02	ปานกลาง
14. การนำมูลฝอยแห้งไปขายได้ผลดีกว่าการนำกลับมาใช้ซ้ำ	2.67	0.97	ปานกลาง
15. การคัดแยกมูลฝอยเป็นวิธีง่ายต่อการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ	4.14	0.81	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
16. ควรมีมาตรการให้ทุกบ้านแยกประเภทมูลฝอยก่อนทิ้งเพื่อการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่	4.35	0.78	มาก
17. ควรมีการรณรงค์อย่างจริงจังเกี่ยวกับการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ	4.18	0.93	มาก
18. ควรมีกฎหมายควบคุมผู้ผลิตสินค้าให้เรียกคืนบรรจุภัณฑ์กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่	3.90	1.04	มาก
19. ผู้ผลิตสินค้าควรมีการใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถนำไปสู่การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้	4.02	0.92	มาก
20. การนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำควรเริ่มให้มีการคัดแยกมูลฝอยจากครัวเรือน	4.20	0.79	มาก
รวม	3.63	0.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำในระดับปานกลาง แต่ค่าเฉลี่ยก็ถือว่าเกือบจะสูง โดยมีระดับค่าเฉลี่ยที่ 3.63 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.96 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความตระหนักว่าควรมีมาตรการให้ทุกบ้านแยกประเภทมูลฝอยก่อนทิ้งเพื่อการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.35 มากที่สุด รองลงมา มีความตระหนักว่าการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำควรเริ่มให้มีการคัดแยกมูลฝอยจากครัวเรือน มีค่าเฉลี่ยที่ 4.20 และกลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักว่าควรมีการรณรงค์อย่างจริงจังเกี่ยวกับการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.18 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำของประชาชน

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1) พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิม			
- กรอกน้ำใส่ขวดน้ำเดิมแทนการซื้อใหม่	3.75	1.36	มาก
- ถังเหล็กนำมาใส่น้ำใช้ภายในครัวเรือน	2.30	1.44	น้อย
- นำกระดาษที่ใช้แล้วมาพิมพ์หรือเขียนอีกด้าน	3.29	1.39	ปานกลาง
- ใช้ถุงผ้าใส่ของ กับข้าวแทนการใช้ถุงพลาสติก	2.39	1.42	ปานกลาง
- การใช้ขวดบรรจุน้ำมาใช้แทนแก้วน้ำ	2.31	1.27	น้อย
2) พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์การใช้ประโยชน์ด้านอื่น			
- นำกล่องกระดาษมาดัดแปลงเป็นที่ทิ้งมูลฝอยหรือใส่ของใช้ส่วนตัว	3.43	1.27	ปานกลาง
- เศษเหล็กประดิษฐ์เป็นกรอบรูป หรือ ของประดับตกแต่งบ้าน	2.15	1.25	น้อย
- การใช้ถุงพลาสติกขนาดใหญ่มาเป็นที่รวบรวมมูลฝอย	4.27	1.11	มาก
- กระดาษหนังสือพิมพ์สามารถนำมาพับถุงใส่อาหาร	2.03	1.35	น้อย
- ขวดน้ำเก๋านำมาเป็นแจกันดอกไม้ หรือใส่ของใช้ส่วนตัว	2.80	1.32	ปานกลาง
3) พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม			
- นำผ้ามาดัดแปลงเป็นของใช้ภายในบ้าน	3.31	1.43	ปานกลาง
- นำมูลฝอยมาใช้เป็นเชื้อเพลิง	3.12	1.35	ปานกลาง
- นำขวดพลาสติกมาประดิษฐ์เป็นงานฝีมือ	1.98	1.31	น้อย
- นำกระดาษที่ใช้แล้วทั้งสองหน้ามาตกแต่งบ้าน	2.02	1.28	น้อย
- นำเศษเหล็กมาเป็นสินค้า OTOP	1.50	1.08	น้อย
รวม	2.71	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการนำมูลฝอย
แห้งกลับมาใช้ซ้ำในระดับปานกลาง โดยมีระดับค่าเฉลี่ยที่ 2.71 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.75
โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์การ
ใช้ประโยชน์ด้านอื่น โดยการใช้ถุงพลาสติกขนาดใหญ่มาเป็นที่รวบรวมมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยที่ 4.27
มากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิม โดย
การร่อนน้ำใส่ขวดน้ำเดิมแทนการซื้อใหม่ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.75 และกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการนำ
กล่องกระดาษมาดัดแปลงเป็นที่ทิ้งมูลฝอยหรือใส่ของใช้ส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยที่ 3.43 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5   **แสดงการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนกับพฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ** โดยได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. พฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิม
2. พฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น
3. พฤติกรรมการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆเพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม

ตารางที่ 8   **แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิม จำแนกตามอายุของประชาชน**

อายุ (ปี)	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกิน 25 ปี	60	15.78	3.90
26 – 35 ปี	48	15.85	4.27
36 – 45 ปี	125	13.65	4.59
46 – 55 ปี	97	12.92	4.70
56 ปีขึ้นไป	66	13.53	4.68

จากตารางที่ 8 แสดงว่าประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 48 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรม ด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิม มากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 15.85 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 15.78 ประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 13.65 ประชาชนที่มีอายุ 56 ปี ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ย 13.53 และประชาชนที่มีอายุ 46-55 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 12.92 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมระหว่างประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	495.877	4	123.969	6.114	0.000
ภายในกลุ่ม	7,927.305	391	20.2744		
รวม	8,423.182	395			

จากตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมจำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยการทดสอบเชฟเฟ แสดงผลตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมระหว่างประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน

อายุ	Mean	ไม่เกิน 25 ปี	26-35 ปี	36-45 ปี	46-55 ปี	56 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 25 ปี	15.78	-	-0.07	2.13	2.86**	2.25
26-35 ปี	15.85	0.07	-	2.19	2.93**	2.32
36-45 ปี	13.66	-2.13	-2.19	-	0.73	0.13
46-55 ปี	12.93	-2.86**	-2.93**	-0.73	-	-0.60
56 ปีขึ้นไป	13.53	-2.25	-2.32	-0.13	0.60	-

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 10 พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน 2 คู่ ที่มีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมแตกต่างกัน ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี กับประชาชน ที่มีอายุ 46-55 ปี และประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี กับประชาชนที่มีอายุ 46-55 ปี โดย

การทดสอบนี้ พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ประชาชนไม่สามารถนำวิธีการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำไปปฏิบัติในชีวิตประจำได้เหมือนกัน เพราะ ประชาชนที่มีช่วงอายุไม่เกิน 25 ปี และประชาชนที่มีช่วงอายุ 26-35 เห็นความสำคัญและมีความตระหนักเกี่ยวกับปัญหามูลฝอยในปัจจุบัน มีการรับรู้ มีความเข้าใจในปัญหา และมีการตัดสินใจที่จะนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์ ได้มากกว่าประชาชนที่มีช่วงอายุ 46-55 ปี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โอเร็ม (Orem, 1985 อ้างใน จำเนียร ทองกระสัน , 2542) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจัดการตนเอง การรับรู้ แกรเปลี่ยนความหมาย การเข้าใจ และการตัดสินใจของประชาชนในการแก้ไขปัญหา ฉะนั้นอายุมีส่วนที่ทำให้ประชาชนมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นจำแนกตามอายุของประชาชน

อายุ (ปี)	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกิน 25 ปี	60	15.3	3.47
26 – 35 ปี	48	16.37	4.14
36 – 45 ปี	125	14	4.07
46 – 55 ปี	97	14.47	4.11
56 ปีขึ้นไป	66	14.46	4.99

จากตารางที่ 11 แสดงว่าประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 48 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 16.37 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 15.30 ประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 14.00 ประชาชนที่มีอายุ 46-55 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 14.47 และประชาชนที่มีอายุ 56 ปี ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ย 14.46 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นระหว่างประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	225.795	4	56.448	3.232	0.012
ภายในกลุ่ม	6,828.475	391	17.464		
รวม	7,054.27	395			

จากตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยการทดสอบเชฟเฟ่ แสดงผลตามตารางที่ 13

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นระหว่างประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน

อายุ	Mean	ไม่เกิน 25 ปี	26-35 ปี	36-45 ปี	46-55 ปี	56 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 25 ปี	15.30	-	-1.08	1.30	0.82	0.83
26-35 ปี	16.38	1.08	-	2.38*	1.90	1.91
36-45 ปี	14.00	-1.30	-2.38*	-	-0.47	-0.47
46-55 ปี	14.47	-0.83	-1.90	0.47	-	0.00
56 ปีขึ้นไป	14.47	-0.83	-1.90	0.47	-0.00	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน 1 คู่ ที่มีพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นแตกต่างกัน ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี กับประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปี โดยการทดสอบพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดย

เปลี่ยนวัตถุประสงคในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลเดียวกับตารางที่ 10 สรุปว่า ประชาชนที่มีช่วงอายุ 26-35 ปี จะมีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงคในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นได้มากกว่าประชาชนที่มีช่วงอายุ 36-45 ปี

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนกตามอายุของประชาชน

อายุ (ปี)	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกิน 25 ปี	60	12.63	4.61
26 – 35 ปี	48	12.29	4.41
36 – 45 ปี	125	11.85	5.03
46 – 55 ปี	97	11.22	4.42
56 ปีขึ้นไป	66	12.21	5.23

จากตารางที่ 14 แสดงว่าประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 60 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆเพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 12.63 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 12.29 ประชาชนที่มีอายุ 56 ปี ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ย 12.21 ประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 11.85 และประชาชนที่มีอายุ 46-55 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 11.22 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 15

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมระหว่างประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	89.860	4	22.465	0.976	0.419
ภายในกลุ่ม	8,991.299	391	22.995		
รวม	9,081.159	395			

จากตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวได้คือ ประชาชนจะมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมได้โดยไม่จำกัดว่าจะมีอายุมาก หรือ น้อย แต่ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะมีจิตสำนึกในการลดปริมาณมูลฝอย และรักษาสิ่งแวดล้อมมากเพียงใด

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำจำแนกตามอายุของประชาชน

อายุ (ปี)	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกิน 25 ปี	60	43.71	9.01
26 – 35 ปี	48	44.52	11.31
36 – 45 ปี	125	39.51	10.88
46 – 55 ปี	97	38.62	11.39
56 ปีขึ้นไป	66	40.21	12.84

จากตารางที่ 16 แสดงว่าประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 48 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 44.52 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 43.71 ประชาชนที่มีอายุ 56 ปี ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ย 40.21

ประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 39.51 และประชาชนที่มีอายุ 46-55 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 14.47 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 17

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำระหว่างประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1854.229	4	463.5572	3.723	0.005
ภายในกลุ่ม	48677.06	391	124.4938		
รวม	50531.29	395			

จากตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยการทดสอบเชฟเฟ่ แสดงผลตามตารางที่ 18

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำระหว่างประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน

อายุ	Mean	ไม่เกิน 25 ปี	26-35 ปี	36-45 ปี	46-55 ปี	56 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 25 ปี	43.72	-	-0.80	4.20	5.09	3.50
26-35 ปี	44.52	0.80	-	5.00	5.89*	4.31
36-45 ปี	39.63	-4.20	-5.00	-	0.88	-0.70
46-55 ปี	38.63	-5.09	-5.89*	-0.88	-	-1.58
56 ปีขึ้นไป	40.20	-3.50	-4.31	0.70	1.58	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน 1 คู่ ที่มีพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำต่างกัน ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี กับประชาชนที่มีอายุ 46-55 ปี โดยการทดสอบพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ประชาชนจะมีอายุน้อย หรือ มาก อายุก็มีส่วนในการก่อให้เกิดพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำได้แตกต่างกัน ซึ่งประชาชนที่มีช่วงอายุ 26-35 ปี จะมีพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำได้มากกว่าประชาชนที่มีช่วงอายุ 46-55 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำเนียร ทองกระสัน (2542) ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้หลักการ 5 R_s ในการลดปริมาณขยะของประชากรในเขตเทศบาลเมืองลำปาง พบว่า ประชากรที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการประยุกต์ใช้หลักการ 5 R_s แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมจำแนกตามระดับการศึกษาของประชาชน

ระดับการศึกษา	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกินประถมศึกษา	120	12.5	4.7
มัธยมศึกษา	130	14.31	4.38
ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา	52	14.46	4.46
ปริญญาตรี	84	15.5	4.54
สูงกว่าปริญญาตรี	10	14.6	3.13

จากตารางที่ 19 แสดงว่าประชาชนที่จบการศึกษาระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 84 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 15.5 รองลงมา คือ ประชาชนที่จบการศึกษาระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ย 14.6 ประชาชนที่จบการศึกษาระดับการศึกษาประกาศนียบัตร/อนุปริญญา มีคะแนนเฉลี่ย 14.46 ประชาชนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 14.31 และประชาชนที่จบการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 12.5 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 20

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	482.797	4	120.699	5.943	0.000
ภายในกลุ่ม	7,940.384	391	20.3078		
รวม	8,423.182	395			

จากตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยการทดสอบเชฟเฟ แสดงผลตามตารางที่ 21

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	Mean	ไม่เกิน ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	ประกาศ นียบัตร/ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ไม่เกินประถมศึกษา	12.51	-	-1.81*	-1.95	-2.99**	-2.09
มัธยมศึกษา	14.32	1.81*	-	-0.15	-1.18	-0.28
ประกาศนียบัตร/ อนุปริญญา	14.46	1.95	0.15	-	-1.04	-0.14
ปริญญาตรี	15.50	2.99**	1.18	1.04	-	0.90
สูงกว่าปริญญาตรี	14.60	2.09	0.28	0.14	-0.90	-

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน 2 คู่ ที่มีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมแตกต่างกัน ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา กับประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา กับประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ประชาชนมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน มีส่วนในการรับรู้ เรียนรู้ ย่อมมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับประเภทและชนิดของมูลฝอย รวมถึงวิธีการคัดแยกเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำได้แตกต่างกันไป ซึ่งประชาชนที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา จะมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมได้น้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา และ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นจำแนกตามระดับการศึกษาของประชาชน

ระดับการศึกษา	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกินประถมศึกษา	120	13.79	4.69
มัธยมศึกษา	130	15.29	4.03
ประกาศนียบัตร/ อนุปริญญา	52	14.38	3.43
ปริญญาตรี	84	15.27	4.17
สูงกว่าปริญญาตรี	10	13.9	3.34

จากตารางที่ 22 แสดงว่าประชาชนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 130 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 15.29 รองลงมา คือ ประชาชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ย 15.27 ประชาชนที่จบการศึกษาระดับการศึกษาประกาศนียบัตร/อนุปริญญา มีคะแนนเฉลี่ย 14.38 ประชาชนที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ย 13.9 และ

ประชาชนที่จบการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 13.79 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 23

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงคในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	183.6762	4	45.919	2.613	0.035
ภายในกลุ่ม	6,870.594	391	17.571		
รวม	7,054.270	395			

จากตารางที่ 23 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงคในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงคในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยการทดสอบเซฟเฟ แสดงผลตามตารางที่ 24

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงคในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	Mean	ไม่เกิน ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	ประกาศ นียบัตร/ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ไม่เกินประถมศึกษา	13.79	-	-1.50*	-0.59	-1.48	-0.11
มัธยมศึกษา	15.29	1.50*	-	0.91	0.02	1.39
ประกาศนียบัตร/ อนุปริญญา	14.38	0.59	-0.91	-	-0.89	0.48
ปริญญาตรี	15.27	1.48	-0.02	0.89	-	1.37
สูงกว่าปริญญาตรี	4.18	0.11	-1.39	-0.48	-1.37	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน 1 คู่ ที่มีพฤติกรรมกรรมนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นแตกต่างกัน ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา กับ ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา โดยการทดสอบพฤติกรรมกรรมนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลเดียวกับตารางที่ 21 สรุปว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาจะมีพฤติกรรมกรรมนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นได้มากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนกตามระดับการศึกษาของประชาชน

ระดับการศึกษา	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกินประถมศึกษา	120	11.48	4.82
มัธยมศึกษา	130	12.4	4.61
ประกาศนียบัตร/ อนุปริญญา	52	11.42	4.39
ปริญญาตรี	84	12.39	5.27
สูงกว่าปริญญาตรี	10	10	3.88

จากตารางที่ 25 แสดงว่าประชาชนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 130 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 12.4 รองลงมา คือ ประชาชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ย 12.39 ประชาชนที่จบการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 11.48 ประชาชนที่จบการศึกษาระดับการศึกษาประกาศนียบัตร/อนุปริญญา มีคะแนนเฉลี่ย 11.42 และ ประชาชนที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ย 10.00 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 26

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	121.264	4	30.316	1.322	0.260
ภายในกลุ่ม	8,959.895	391	22.915		
รวม	9,081.159	395			

จากตารางที่ 26 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ประชาชนจะมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมได้โดยไม่จำกัดว่าประชาชนจะมีระดับการศึกษา สูง หรือ ต่ำ แต่ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความต้องการของแต่ละบุคคล อีกทั้งความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและมีจิตสำนึกที่จะให้ความสำคัญในการลดปริมาณมูลฝอย

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำแตกต่างกันจำแนกตามระดับการศึกษาของประชาชน

ระดับการศึกษา	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกินประถมศึกษา	120	37.78	11.81
มัธยมศึกษา	130	42	11.35
ประกาศนียบัตร/ อนุปริญญา	52	40.26	8.83
ปริญญาตรี	84	43.16	11.4
สูงกว่าปริญญาตรี	10	38.5	8.83

จากตารางที่ 27 แสดงว่าประชาชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 84 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 43.16 รองลงมา

คือ ประชาชนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 42.00 ประชาชนที่จบการศึกษาระดับการศึกษาประกาศนียบัตร/อนุปริญญา มีคะแนนเฉลี่ย 40.26 ประชาชนที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ย 38.5 และ ประชาชนที่จบการศึกษามากเกินประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 37.78 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 28

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำระหว่างประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1,811.537	4	452.884	3.634	0.006
ภายในกลุ่ม	48,719.76	391	124.603		
รวม	50531.29	395			

จากตารางที่ 28 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยการทดสอบเซฟเฟ แสดงผลตามตารางที่ 29

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำระหว่าง
ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	Mean	ไม่เกิน ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	ประกาศ นียบัตร/ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ไม่เกินประถมศึกษา	37.78	-	-4.22	-2.49	-5.38*	-0.72
มัธยมศึกษา	42.01	4.22	-	1.74	-1.16	3.51
ประกาศนียบัตร/ อนุปริญญา	40.27	2.49	-1.74	-	-2.90	1.77
ปริญญาตรี	43.17	5.38*	1.16	2.90	-	4.67
สูงกว่าปริญญาตรี	38.50	0.72	-3.51	-1.77	-4.67	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน 1 คู่ ที่มีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำต่างกัน ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา กับ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยการทดสอบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ประชาชนจะมีระดับการศึกษาสูง หรือ ต่ำ ระดับการศึกษาก็มีส่วนในการก่อให้เกิดพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำได้แตกต่างกัน ซึ่งประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจะมีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำได้มากกว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาไม่เกินประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ S.A. Chung and C.S. Poon (1994) ได้ศึกษาในเรื่องทัศนคติของประชาชนชาวฮ่องกงเกี่ยวกับการนำขยะกลับมาใช้ซ้ำ และการทำให้เกิดของเสียน้อยที่สุดจากบ้านเรือน พบว่า คนมีการศึกษาสูงเล็งเห็นความสำคัญในเรื่องสิ่งแวดล้อมและรู้สึกว่าจะให้ความร่วมมือในการลดจำนวนมูลฝอยได้มากกว่ากลุ่มคนที่มีการศึกษาต่ำ

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของประชาชน

รายได้ต่อเดือน	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกิน 5,000 บาท	231	13.45	4.6
5,001 - 10,000 บาท	75	14.72	4.63
10,001 - 15,000 บาท	45	15.06	4.56
15,001 - 20,000 บาท	17	13.41	4.07
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	28	15.85	4.31

จากตารางที่ 30 แสดงว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไปจำนวน 28 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 15.85 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 15.06 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 14.72 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 13.45 และประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 13.41 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 31

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมระหว่างประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	260.442	4	65.110	3.119	0.015
ภายในกลุ่ม	8,162.739	391	20.876		
รวม	8,423.182	395			

จากตารางที่ 31 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมแตกต่างกัน

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยการทดสอบเชฟเฟ แสดงผลตามตารางที่ 32

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมระหว่างประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	Mean	ไม่เกิน 5,000	5,001-10,000	10,001-15,000	15,001-20,000	มากกว่า 20,000
ไม่เกิน 5,000	13.45	-	-1.27	-1.61	0.04	-2.40*
5,001-10,000	14.72	1.27	-	-0.35	1.31	-1.14
10,001-15,000	15.07	1.61	0.35	-	1.65	-0.79
15,001-20,000	13.41	-0.04	-1.31	-1.65	-	-2.45*
มากกว่า 20,000	15.86	2.40*	1.14	0.79	2.45*	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน 2 คู่ ที่มีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมแตกต่างกัน ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 กับ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 และ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 กับ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 โดยการทดสอบนี้ พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 จะมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมได้มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 และ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ S.A. Chung and C.S. Poon (1994) ได้ศึกษาในเรื่องทัศนคติของประชาชนชาวฮ่องกงเกี่ยวกับการนำขยะกลับมาใช้ซ้ำ และการทำให้เกิดของเสียน้อยที่สุดจากบ้านเรือน (waste recycling and waste minimization) พบว่าคนที่มีรายได้สูงกว่ามีพฤติกรรมที่ไม่ก่อขยะมากกว่าคนที่มีรายได้น้อย

ตารางที่ 33 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงค้ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของประชาชน

รายได้ต่อเดือน	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกิน 5,000 บาท	231	14.56	4.31
5,001 - 10,000 บาท	75	14.64	4.31
10,001 - 15,000 บาท	45	15.22	4.05
15,001 - 20,000 บาท	17	14.88	3.7
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	28	14.71	4

จากตารางที่ 33 แสดงว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 45 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงค้ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 15.22 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 14.88 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไปมีคะแนนเฉลี่ย 14.71 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 14.64 และประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 14.56 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 34

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงค้ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นระหว่างประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	17.023	4	4.255	0.236	0.917
ภายในกลุ่ม	7,037.247	391	17.998		
รวม	7,054.270	395			

จากตารางที่ 34 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงค้ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงค้ในการใช้

ประโยชน์ด้านอื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวได้ว่า หากประชาชนจะมีการนำ
มูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำโดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น เพื่อเป็นการช่วยลด
ปริมาณมูลฝอย และรักษาสิ่งแวดล้อม ก็ไม่จำเป็นว่าจะต้องมีรายได้มาก หรือ น้อย แต่ขึ้นอยู่กับความ
พร้อมของแต่ละบุคคลที่จะมีจิตสำนึกในการลดปริมาณมูลฝอยและรักษาสิ่งแวดล้อม มากเพียงใด

ตารางที่ 35 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไป
ประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนก
ตามรายได้ต่อเดือนของประชาชน

รายได้ต่อเดือน	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกิน 5,000 บาท	231	11.98	4.65
5,001 - 10,000 บาท	75	12.28	5.21
10,001 - 15,000 บาท	45	12.46	4.76
15,001 - 20,000 บาท	17	9.88	5.09
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	28	10.96	4.52

จากตารางที่ 35 แสดงว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 45
คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์
ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 12.46 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ต่อ
เดือน 5,001 - 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ย 12.28 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มี
ค่าเฉลี่ย 11.98 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ย 10.96
และประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 9.88 ตามลำดับ เมื่อนำ
คะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 36

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมระหว่างประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	120.179	4	30.044	1.310	0.265
ภายในกลุ่ม	8,960.980	391	22.918		
รวม	9,081.159	395			

จากตารางที่ 36 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลเดียวกับตารางที่ 34 สรุปว่า พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมได้โดยไม่จำกัดว่าจะมีรายได้ต่อเดือน มาก หรือ น้อย แต่ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความต้องการของแต่ละบุคคลและปัจจัยต่างๆ ที่มีจิตสำนึกในการลดปริมาณมูลฝอยและรักษาสิ่งแวดล้อมมากเพียงใด

ตารางที่ 37 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของประชาชน

รายได้ต่อเดือน	N	Mean	Std. Deviation
ไม่เกิน 5,000 บาท	231	40	11.35
5,001 - 10,000 บาท	75	41.64	11.65
10,001 - 15,000 บาท	45	42.75	11.76
15,001 - 20,000 บาท	17	38.17	10.4
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	28	41.53	9.68

จากตารางที่ 37 แสดงว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 45 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 42.75

รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ย 41.64 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย 41.53 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 40.00 และประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ย 38.17 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 38

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำระหว่างประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	495.271	4	123.817	0.967	0.425
ภายในกลุ่ม	50,036.020	391	127.969		
รวม	5,0531.29	395			

จากตารางที่ 38 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ประชาชนจะมีพฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำได้โดยไม่จำกัดว่าประชาชนจะมีรายได้ต่อเดือน มาก หรือ น้อย แต่ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคลอีกทั้งความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและมีจิตสำนึกที่จะให้ความสำคัญในการลดปริมาณมูลฝอย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา คุณยะโคตร (2544) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการยอมรับโครงการรณรงค์ ไทยช่วยไทยร่วมใจประหยัดพลังงานของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ลักษณะรายได้ ไม่มีความแตกต่างกันทั้งกระบวนการยอมรับโครงการรณรงค์ฯ และพฤติกรรมการนำไปปฏิบัติ

ตารางที่ 39 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมจำแนกตามแหล่งที่พักอาศัยของประชาชน

แหล่งที่พักอาศัย	N	Mean	Std. Deviation
ย่านพาณิชย์	34	14.35	5.15
ย่านพักอาศัย	322	13.99	4.6
ย่านอุตสาหกรรม	20	14.75	5.01
อื่นๆ	20	13.6	3.57

จากตารางที่ 39 แสดงว่าประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านอุตสาหกรรม จำนวน 20 คน มีคะแนนเฉลี่ยของต่อพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 14.75 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านพาณิชย์ มีคะแนนเฉลี่ย 14.35 ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านพักอาศัย มีคะแนนเฉลี่ย 13.99 และ ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในอื่นๆ มีคะแนนเฉลี่ย 13.60 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 40

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมระหว่างประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	17.870	3	5.956	0.277	0.841
ภายในกลุ่ม	8,405.312	392	21.442		
รวม	8,423.182	395			

จากตารางที่ 40 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมจำแนกแหล่งที่พักอาศัย พบว่า ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ประชาชนจะมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้ง

กลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมได้โดยไม่จำเป็นว่าประชาชนจะมีแหล่งที่พักอาศัยที่ใหม่ เพราะว่าพื้นที่ในเขตเทศบาลจะได้รับบริการการเก็บขนมูลฝอยและวิธีการเก็บขนของพนักงานโดยเทศบาล ทุกครัวเรือนจะได้รับบริการที่เหมือนกัน แต่การที่ประชาชนจะมีพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความพร้อมและจิตสำนึกที่จะร่วมมือคัดแยกมูลฝอยด้วยความสมัครใจ โดยสำนึกและตระหนักถึงคุณค่า ประโยชน์ของการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ

ตารางที่ 41 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นจำแนกตามแหล่งที่พักอาศัยของประชาชน

แหล่งที่พักอาศัย	N	Mean	Std. Deviation
ย่านพาณิชย์	34	15.38	3.68
ย่านพักอาศัย	322	14.56	4.24
ย่านอุตสาหกรรม	20	15.95	4.83
อื่น ๆ	20	14	4.02

จากตารางที่ 41 แสดงว่าประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านอุตสาหกรรม จำนวน 20 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 15.95 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านพาณิชย์ มีคะแนนเฉลี่ย 15.38 ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านพักอาศัย มีคะแนนเฉลี่ย 14.56 และ ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในอื่นๆ มีคะแนนเฉลี่ย 14.00 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 42

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงค้ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นระหว่างประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	62.293	3	20.764	1.164	0.323
ภายในกลุ่ม	6,991.976	392	17.836		
รวม	7,054.27	395			

จากตารางที่ 42 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงค้ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น จำแนกตามแหล่งที่พักอาศัย พบว่า ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงค้ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลเดียวกับตารางที่ 40 สรุปว่า แหล่งที่พักอาศัย ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุประสงค้ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น

ตารางที่ 43 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนกตามแหล่งที่พักอาศัยของประชาชน

แหล่งที่พักอาศัย	N	Mean	Std. Deviation
ย่านพาณิชย	34	11.44	4.74
ย่านพักอาศัย	322	11.86	4.78
ย่านอุตสาหกรรม	20	14.45	5.67
อื่นๆ	20	11.35	3.61

จากตารางที่ 43 แสดงว่าประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านอุตสาหกรรม จำนวน 20 คน มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 14.45 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านพักอาศัย มีคะแนน 11.86 ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านพาณิชย มี

คะแนนเฉลี่ย 11.44 และ ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในที่อื่นๆ มีคะแนนเฉลี่ย 11.35 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 44

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมระหว่างประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	143.289	3	47.763	2.094	0.100
ภายในกลุ่ม	8,937.870	392	22.800		
รวม	9081.159	395			

จากตารางที่ 44 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนกตามแหล่งที่พักอาศัย พบว่าประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัย แตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลเดียวกับตารางที่ 40 สรุปว่า แหล่งที่พักอาศัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม

ตารางที่ 45 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำแตกต่างกันจำแนกตามแหล่งที่พักอาศัยของประชาชน

แหล่งที่พักอาศัย	N	Mean	Std. Deviation
ย่านพาณิชย์	34	41.17	11.13
ย่านพักอาศัย	322	40.42	11.37
ย่านอุตสาหกรรม	20	45.15	11.97
อื่นๆ	20	38.95	9.38

จากตารางที่ 45 แสดงว่าประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านอุตสาหกรรม จำนวน 20 คน มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 45.15 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านพาณิชย์ มีคะแนน 41.17 ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในย่านพักอาศัย มีคะแนนเฉลี่ย 40.42 และ ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยในที่อื่นๆ มีคะแนนเฉลี่ย 38.95 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 46

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำระหว่างประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	487.994	3	162.664	1.274	0.282
ภายในกลุ่ม	50,043.300	392	127.661		
รวม	50,531.290	395			

จากตารางที่ 46 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ จำแนกตามแหล่งที่พักอาศัยพบว่า ประชาชนที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกันมีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ฉะนั้นไม่ว่าจะมีแหล่งที่พักอาศัยอยู่บริเวณใดภายในเขตเทศบาล ก็จะมีพฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะทุกครัวเรือนได้รับการบริการเก็บขนมูลฝอยที่เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำเนียรทองกระสัน (2542) ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้หลักการ 5 R_s ในการลดปริมาณขยะของประชากรในเขตเทศบาลเมืองลำปาง พบว่า ประชากรที่มีแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักการ 5 R_s ในการลดปริมาณขยะไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมจำแนกตามประเภทที่พักอาศัยของประชาชน

ประเภทที่พักอาศัย	N	Mean	Std. Deviation
บ้านเดี่ยว	322	13.98	4.63
ทาวเฮ้าส์	28	14.53	4.22
ห้องเช่า	32	13.06	4.38
อื่น ๆ	14	16.78	4.90

จากตารางที่ 47 แสดงว่าประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบ อื่น ๆ จำนวน 14 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 16.78 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบทาวเฮ้าส์ มีคะแนนเฉลี่ย 14.53 ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบบ้านเดี่ยว มีคะแนนเฉลี่ย 13.98 และประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบห้องเช่า มีคะแนนเฉลี่ย 13.06 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 48

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมระหว่างประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	144.097	3	48.032	2.274	0.079
ภายในกลุ่ม	8,279.085	392	21.120		
รวม	8,423.182	395			

จากตารางที่ 48 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมจำแนกตามประเภทที่พักอาศัย พบว่า ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวได้ว่า ประชาชนจะมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิมได้โดยไม่จำกัดว่าจะมีประเภทที่พักอาศัยแบบใด เพราะว่าพื้นที่

ในเขตเทศบาลฯ จะได้รับการบริการการเก็บขนมูลฝอยและวิธีการเก็บขนของพนักงานโดยเทศบาลฯ ทุกครัวเรือนจะได้รับบริการที่เหมือนกัน แต่การที่ประชาชนจะมีพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความพร้อมและจิตสำนึกที่จะร่วมมือคัดแยกมูลฝอยด้วยความสมัครใจ โดยสำนึกและตระหนักถึงคุณค่าประโยชน์ของการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ

ตารางที่ 49 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นจำแนกตามประเภทที่พักอาศัยของประชาชน

ประเภทที่พักอาศัย	N	Mean	Std. Deviation
บ้านเดี่ยว	322	14.53	4.31
ทาวเฮ้าส์	28	15.75	3.42
ห้องเช่า	32	14.43	3.77
อื่น ๆ	14	16.42	4.36

จากตารางที่ 49 แสดงว่าประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบ อื่น ๆ จำนวน 14 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นมากที่สุด คือ มีคะแนนเฉลี่ย 16.42 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบ ทาวเฮ้าส์ มีคะแนนเฉลี่ย 15.75 ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบบ้านเดี่ยว มีคะแนนเฉลี่ย 14.53 และ ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบห้องเช่า มีคะแนนเฉลี่ย 14.43 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตาม

ตารางที่ 50

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่นระหว่างประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	83.592	3	27.864	1.566	0.196
ภายในกลุ่ม	6,970.678	392	17.782		
รวม	7,054.270	395			

จากตารางที่ 50 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น จำแนกประเภทที่พักอาศัย พบว่า ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลเดียวกับตารางที่ 48 สรุปว่า ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 51 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนกตามประเภทที่พักอาศัยของประชาชน

ประเภทที่พักอาศัย	N	Mean	Std. Deviation
บ้านเดี่ยว	322	11.94	4.86
ทาวเฮ้าส์	28	12.85	4.82
ห้องเช่า	32	10.62	3.94
อื่นๆ	14	12.85	4.6

จากตารางที่ 51 แสดงว่าประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบ อื่น ๆ จำนวน 14 คน และประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบทาวเฮ้าส์ มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมมากที่สุดเท่ากัน คือ มีคะแนนเฉลี่ย 12.85 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบบ้านเดี่ยว มีคะแนน

เฉลี่ย 11.94 และ ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบห้องเช่า มีคะแนนเฉลี่ย 10.62 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 52

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมระหว่างประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	90.637	3	30.212	1.317	0.268
ภายในกลุ่ม	8,990.520	392	22.935		
รวม	9,081.159	395			

จากตารางที่ 52 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมจำแนกตามประเภทที่พักอาศัย พบว่า ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัย แตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลเดียวกับตารางที่ 48 สรุปว่า ประเภทที่พักอาศัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม

ตารางที่ 53 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ จำแนกตามประเภทที่พักอาศัยของประชาชน

ประเภทที่พักอาศัย	N	Mean	Std. Deviation
บ้านเดี่ยว	322	40.45	11.49
ทาวเฮ้าส์	28	43.14	9.71
ห้องเช่า	32	38.12	10.15
อื่นๆ	14	46.07	10.86

จากตารางที่ 53 แสดงว่าประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบ อื่น ๆ จำนวน 14 คน มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 46.07 รองลงมา คือ

ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบทาวน์เฮ้าส์ มีคะแนนเฉลี่ย 43.14 ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบบ้านเดี่ยว มีคะแนนเฉลี่ย 40.45 และ ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแบบห้องเช่า มีคะแนนเฉลี่ย 38.12 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แสดงผลตามตารางที่ 54

ตารางที่ 54 เปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำระหว่างประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแตกต่างกัน

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	801.544	3	267.181	2.106	0.098
ภายในกลุ่ม	49,729.750	392	126.861		
รวม	50,531.290	395			

จากตารางที่ 54 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ จำแนกตามประเภทที่พักอาศัย พบว่า ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแตกต่างกันมีพฤติกรรมการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลศึกษาของ S.A. Chung and C.S. Poon (1994) ได้ศึกษาในเรื่องทัศนคติของประชาชนชาวฮ่องกงเกี่ยวกับการนำขยะกลับมาใช้ซ้ำ และการทำให้เกิดของเสียน้อยที่สุดจากบ้านเรือน พบว่า คนฮ่องกงส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนอาคารสูง ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการจัดวางขยะหมุนเวียนและขยะทั่วไปไว้หน้าประตูบ้าน เป็นวิธีที่สะดวกกว่าการรวบรวมขยะหมุนเวียนไปส่งที่จุดรับขยะหมุนเวียนที่รัฐบาลได้จัดไว้ และผู้ที่อาศัยในบ้านจัดสรรของทางราชการส่วนใหญ่ยินดีจ่ายเงินเพิ่ม 1-5 –15 % สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม สรุปว่า ประชาชนที่มีประเภทที่พักอาศัยแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิมไม่แตกต่างกัน แต่ขึ้นกับความพร้อมและจิตสำนึกที่จะร่วมมือคัดแยกมูลฝอยด้วยความสมัครใจโดยสำนึกและตระหนักถึงคุณค่าประโยชน์ของการนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำ

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในปัญหามูลฝอย และความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำกับพฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ

ตารางที่ 55 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตระหนักในปัญหามูลฝอย ความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ และพฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ

ระดับความตระหนัก	N	Mean	Std. Deviation
ความตระหนักในปัญหามูลฝอย	396	55.05	5.78
ความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ	396	72.65	10.32
พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิม	396	14.05	4.62
พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์การใช้ประโยชน์ด้านอื่น	396	14.68	4.22
พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม	396	11.93	4.79

ตารางที่ 56 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในปัญหามูลฝอย และความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ กับพฤติกรรมกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ

ตัวแปร	ความตระหนักใน ปัญหามูลฝอย	ความตระหนักใน การนำมูลฝอยแห้ง กลับมาใช้ซ้ำ
พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับ มาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิม	0.226** (P=0.000) (N=396)	0.317** (P=0.000) (N=396)
พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับ มาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์การ ใช้ประโยชน์ด้านอื่น	0.162** (P=0.001) (N=396)	0.285** (P=0.000) (N=396)
พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไป ประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้ เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คง สภาพเดิม	0.065 (P=0.197) (N=396)	0.178** (P=0.000) (N=396)

** มีความสัมพันธ์ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากตารางที่ 56 จากการหาความสัมพันธ์ของความตระหนักในปัญหามูลฝอย และความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ กับ พฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ โดยวิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ความตระหนักทั้ง 2 ด้านกับพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความตระหนักในปัญหามูลฝอย กับ พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิม มีความสัมพันธ์กับในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.226 ซึ่งถือว่ามีค่าสัมสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ความตระหนักในปัญหามูลฝอย กับ พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์การใช้ประโยชน์ด้านอื่น มีความสัมพันธ์กับในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.162 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ความตระหนักในปัญหามูลฝอย กับ พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง ความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ กับ พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์คงตามวัตถุประสงค์เดิม มีความสัมพันธ์กับในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.317 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ กับ พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยกลับมาใช้โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์การใช้ประโยชน์ด้านอื่น มีความสัมพันธ์กับในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.285 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำ กับ พฤติกรรมด้านการนำมูลฝอยไปประยุกต์ใช้กับสิ่งของอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นที่ไม่คงสภาพเดิม มีความสัมพันธ์กับในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.178 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

หากอธิบายความสัมพันธ์ทุกตัวและทุกคู่ มีความสัมพันธ์กับในเชิงบวกและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จะอธิบายได้ว่า ถ้าความตระหนักในปัญหามูลฝอยอยู่ในระดับต่ำ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำในระดับต่ำเหมือนกัน เมื่อความตระหนักต่ำก็อาจจะส่งผลให้มีพฤติกรรมที่ไม่ดีหรือไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมได้เลย อีกกรณีคือ ความตระหนักในการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำในระดับปานกลาง และ พฤติกรรมการนำมูลฝอยแห้งกลับมาใช้ซ้ำในระดับปานกลางเหมือนกัน